

Pseudo editorial

Întrebare şi răspuns:
Eugen Evu:

Dragă prietene dr. Florentin Smarandache, cunoscând de mult timp activitatea Dvs în domeniul neurosofiei, matematicii cuantice, cercetării- inclusive în zonele colaterale ale Creativităţii- poieion,- şi ştiind că aţi fost printer cei nominalizaţi pentru un premiu Nobel în straniul an 2011,.. am resimţit împreună cu numeroşi susţinători din ţară şi din diaspora, emoţia acestei aşteptări…Ştiu din discuţiile cu Dvs la Hunedoara, câte ceva despre noile paradigme şi un anume " flux" oscilatoriu, al subiectivităţilor, Etc. Prof. Pătraşcu ne-a onorat cu un articol depsre Dvs, inclus în acest număr… Eu v-aş fi conferit premiul pentru extraordinarul mesager al interculturalismului care sunteţi, pentru rara nobleţe de a purta ca un ambasador inimos românesc, al prieteniei dintre Oameni… Şi petru un special poliedrism structural al Dvs.. Vă rog să comentaţi " la rece", fenomenul Nobel, sub aspect organizatoric, aşa cum l-aţi înţeles…

Florentin Smarandache :

Conform site-ului oficial al Fundaţiei Nobel se primesc anual în jurul a 250 de propuneri pentru acest premiu în literatură. Alegerea nu poate fi obiectivă în domeniul umanistic. Intervine poziţia socială a celor nominalizaţi, conjunctura politică a momentului respectiv, "gusturile" şi, mai ales, relaţiile (cine îţi face "lobby"). Există destule lupte de culise între cine să ia şi cine să nu ia. Au fost scriitori titani refuzaţi, precum Lev Tolstoi (rus, 1828-1910), James Joyce (irlandez, 1882-1941), Jorje Luis Borjes (argentinian, 1899-1986), iar alţii cărora li s-a acordat premiul fără să fi făcut gaură în cer cu scrierile lor; dau câteva exemple: B. Bjornson, P. von Heyse, etc.

Sunt diferenţe minime, poate chiar deloc, între unii care au luat şi alţii care nu au luat. N-ar trebui ca România să aibă "Complexul Nobel", fiindcă şi alte naţii mici cu premianţi Nobel au literatura lor tot necunoscută în lume! De pildă polonezii au trei laureaţi: Sienkiewicz, Reymont, Szymbonska dar n-am văzut prea multe referinţe româneşti sau străine la operele acestora. Cel mai mult contează limba de circulaţie internaţională sau regională în care scrii. Până la urmă tot cititorii vor decide. Peste o sută, două de ani scriitorul X care nu mai interesează pe nimeni va cădea în desuetitudine şi uitare - cu premiile lui cu tot!... mai ales că atunci vor fi alte situaţii politice şi alte puteri care vor decide. Iar gusturile şi stilurile estetice sunt în permanentă schimbare…